

## PROJECTE DE LLEI SOBRE RESTITUCIÓ DE BÉNS CULTURALS

El passat 18 de novembre el Consell de Ministres va aprovar el Projecte de Llei sobre restitució de béns culturals que hagin sortit de forma il·legal del territori espanyol i un altre estat membre de la Unió Europea, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva Europea 60 / 2014 del Parlament i del Consell Europeu de maig de 2014.

Aquest Projecte de Llei regula:

- Les condicions i el procediment de restitució dels béns culturals que hagin sortit il·legalment del territori espanyol i es trobin en territori d'un altre Estat membre de la UE.
- L'acció de restitució que puguin exercir davant els tribunals espanyols les autoritats d'altres estats membres per aconseguir la restitució dels béns que hagin sortit de forma il·legal del seu territori i que es trobin en territori espanyol.

I s'aplica a "tot bé cultural classificat pel un Estat membre, en virtut de la legislació o els procediments administratius nacionals, com a patrimoni cultural nacional, que tingui valor artístic, històric o arqueològic".

Així doncs, s'aplica a un concepte ampli de bé cultural sense que ara sigui necessari que els citats béns s'enquadrin en alguna de les 14 categories que contempla l'article 1 de l'actual Llei de restitució de béns culturals. Categories com quadres i pintures, obres originals d'estatuària o d'escultura, fotografies, pel·lícules o els seus negatius, objectes arqueològics, etc. I sense que tampoc els béns s'hagin d'ajustar a llindars relacionats amb la seva antiguitat o amb el seu valor financer per complir els requisits de restitució.

Com a novetat i en relació a la cooperació interadministrativa serà la Secretaria d'Estat de Cultura la que exerceixi com a Autoritat Central, a través de la qual es cooperarà i fomentarà la concertació amb la resta de les autoritats centrals d'altres estats membres.

Novembre 2016

Una altra novetat introduïda per la Directiva i acollida pel Projecte de Llei, és la previsió que les autoritats centrals cooperin entre si i divulguin la informació a través del Sistema d'Informació del Mercat Interior (IMI), especialment dissenyat per als béns culturals.

D'altra banda, s'amplia a 3 anys (davant de l'any que reconeix la Llei actual) el termini per a l'exercici de l'acció de restitució. Aquest termini es comença a comptar a partir de la data en què l'autoritat central competent de l'Estat membre requeridor hagi tingut coneixement del lloc en el qual es trobava el bé cultural i de la identitat del posseïdor o del tenidor del mateix.

I l'acció de restitució prescriu en un termini de 30 anys, a partir de la data en què el bé cultural hagi sortit de forma il·legal del territori de l'Estat membre requeridor. A excepció de béns pertanyents a col·leccions públiques o religioses que prescriu als 75 anys. O en el marc d'acords bilaterals on s'estableixi un termini més llarg o que la legislació de l'Estat requeridor prevegi que l'acció és imprescriptible.

L'acció de restitució s'ha de sol·licitar davant els jutges i tribunals civils que són els que ordenaran la devolució material del bé cultural a l'Estat requeridor i concedirà al possessor de bona fe una indemnització sempre que es provi que ha emprat la diligència deguda en el moment de l'adquisició del bé.

Contra les sentències dictades en aquests processos, i també com a última novetat, hi ha la possibilitat d'interposar recurs d'apel·lació quan no s'està d'acord.

Per finalitzar recordem que, encara que s'ha acordat sol·licitar la seva tramitació parlamentària pel procediment d'urgència, aquest és un Projecte de Llei i falta que s'aprovi la corresponent llei definitiva, pel que fins llavors se segueix aplicant l'actual Llei de restitució 36 / 1994, de 23 de desembre.